

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

ANALYSIS|| FIDEI CA=||THOLICAE,||

Valencia, Gregorio de

Ingolstadii, 1585

VD16 V 55

Qvædam Aliqvibvs In Locis Eo Modo, Qvi Svbiungitvr, Addenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47934)

Ibidem

tis, doctrina exigatur. *Quomodo enim, inquit, qui cathedram Petri, super quam fundata est Ecclesia, deserit, in Ecclesia se esse confidit? Te, Christe, precor, ut & nobis, qui summo gratiae tuae beneficio sanctissimam religionem ex hac cathedra discimus, eidem etiam in posterum perpetua communione consociari, & iis, qui nefario errore illi resistunt, ad eam aliquando tandem redire, quae tua est benignitas atque clementia, contingat.*

Laus DEO & beatissima Virgini sanctissimae Dominae nostrae.

QVÆDAM ALIQVIBVS IN LOCIS EO
MODO, QVI SVBIVNGITVR, ADDENDA.

Pagina 82. versu 10. post dictionem, fideles; hac è vestigio sunt addenda.

NAM quod phanatici illi Sectarij, qui contempta Scriptura solis fomniis priuatarum reuelationum niti volunt, illud præterea Diui Pauli vigere solent: *Esca occidit, Spiritus autem viuificat*; confutatione vix indiget. Neque enim his verbis Apostolus aut perniciosam aut inutilem ipsam per se Scripturam (quam alias prodesse, *Et perfectus sit homo Dei* verissime affirmat) significauit, sed vel ab ipsa certè illos redargui & damnari, qui spiritu gratiae & charitatis non eius præceptis obsequuntur, qui que nudis illius verbis, neglecto vero sensu, ad errorem abutuntur, ut fecerunt Iudæi & faciunt omnes hæretici: utroque enim modo eum locum D. Augustinus benè interpretatus est.

Pag. 101. versu 24. post dictionem, exposuimus; hoc inseratur.

QVIN omnes alij quoque Scripturæ loci, qui propriis & planis verbis sunt scripti, eò etiam clariores, ex ea parte, quàm aliæ Scripturæ propheticarum auctorum, censerì possunt, quò minus humanæ eloquentiæ artificio facti sunt. Quae quidem ratione rectè Patres affirmare solent Scripturam facilem & planam esse, videlicet per se, quatenus ferè vitur proprio & simplici sermone.

Pag.

2. Corinth. 3.

2. Timoth. 3.

*Lib. de spiritu
& lit. c. 4. & 5.
& lib. 19. contra
Faustum, c. 8.
& serm. 70. de
tempore, &
alias.*

*Vide D. Cyrillum
lib. 7. contra Iu-
lianum, circa
medium.*

QVÆDAM ADDENDA.

Pag. 116. versu ultimo, post dictionem, decipiatur; hoc etiam
argumentum addatur septimo loco.

SEPTIMO. Si ex Scripturis solis discenda esset fides; non oporteret ex diuino mandato, Ecclesiæ in credendo obedire; illius iudicio prorsus acquiescendo, eiq; submittendo iudicium propriū. Liceret enim semper illi refragari prætextu Scripturæ, si præter Scripturā nulla in ea auctoritas sit, quæ certo & infallibiliter doceat de fide. At veram & Christianam fidem cum quadam obedientia mentis (nempe erga Ecclesiam per cuius os Deus loquitur & auditur) coniunctam esse necesse est, vt supra parte tertia certissimè demonstrauimus. Non est igitur fides ex Scriptura sola, tanquam ex iudice controversarum omnium, discenda.

Pag. 169. versu 29. post dictionem, auctoritatem;
hoc inferendum.

QUI rursus ibidem pluribus verbis contestatur, eadem Ecclesiæ celeberrima auctoritate, retentū etiam in Ecclesia fuisse se, nempe vt pergeret credere: magna profecto, vt fuerit impudētia Kemnitij & Caluini, quod Augustinum morum initid Ecclesiæ auctoritate fuisse, vt fidē Euangelio adhibere inciperet, non autem postea, vt in ea item fide perseveraret, sinxerunt.

Kem. in exam. sess. 4. Conc. Trid. Calum. lib. 1. in. lib. cap. 7.

Pag. 339. versu 2. post dictionem, notandum; inferatur hoc.

ITAQVE licet alicubi memoret Diuus Augustinus, sapientiæ librum à quibusdam receptum non fuisse; tamen disertis verbis eodem loco confirmat, eum esse diuinum: *Non debuit, inquit, repudiari sententia libri sapientiæ, qui meruit in Ecclesia Christi, de gradu Lectorum Ecclesiæ Christi iam longa annositate recitari, & ab omnibus Christianis, ab Episcopis & ad extremos Laicos fideles, penitentes, catechumenos, cum veneratione DIVINÆ auctoritatis audiri.* Et infra: *Qui sententiis, inquit, tractatorum instrui solent, oportet vt istum librum sapientiæ omnibus tractatoribus anteponant, quoniam sibi eum anteposuerunt, etiam temporibus proximi Apostolorum, egregij tractatores, qui sestem istum adhibentes, nihil se adhibere, nisi diuinum testimonium crediderunt.* Et tamen tam perfrecta frontis fuit Kemnitius, vt dissimulatis, fraude qua solet, his omnibus Augustini verbis, scribere non erubuerit, non defendi (vtor istius verbis) ab Augustino in eo loco, librum sapientiæ esse verè Canonicum: quia scilicet ibi Augustinus dicit, sententiam illam (*Raptus est ne malitia mutaret intellectum*) quam ex eo libro citarat, etiam sine libri huius attestacione per se esse alioqui certam. Atqui Diuus Augustinus non ided hoc dixit, quod ipse putaret hunc librum non esse Canonicum, sed vt iis, qui auctoritatem eius libri in dubium reuocabant, aliunde quoque sententiam illam comprobaret.

Li. 1. de predestin. Sanctor. cap. 14.

In exam. Conc. Trid. sess. 4.

Sapient. 4.

Pag. 368. versu 5. post dictionem, ostendimus; hoc inferendum.

AT dicent istorum aliqui fortassis, nec se, nec maiores suos (Lutherum, videlicet, Caluinum, & similes hæresiarchas) ob Ecclesiæ Romanæ traditionem & testimonium Scripturam sacram pro diuina recepisse. Vnde nam igitur illam habent? An in ipsamet Scriptura vsquam legerunt, hos libros ad numerum esse omnes sacros? Aut id habent ex reuelacione diuina sine illo vel Scripturæ, vel Ecclesiæ præsentis testimonio, cuius ex auditu fi-

Roman. 10.

Parte III.

des de istorum auctoritate librorum cōcipiatur? At suprà conuicimus, Deum sine ministerio auctoritatis humanæ nequaquam de rebus fidei docere. Sed neque dicere possunt, Scripturam recepisse se propter solum testimonium antiquioris Ecclesiæ, quæ longè antè præterit. Non enim eius Ecclesiæ testimonium *auditu* ipsi percipere potuerunt. Fides autem (de tali præsertim articulo, qui quasi caput est omnium) necesse est, ut ex *auditu*, hoc est, ex ministerio legitimo veræ Ecclesiæ, omni tempore (iuxta Christi promissiones) perdurantis, concipiatur: maxime cum ne testificationem quidem Ecclesiæ antiquioris, nisi ab Ecclesia præsentis habere possimus. A quamam igitur Ecclesiæ præsentis Sectarij Scripturam tanquam certam & infallibilem acceperunt, si non eam acceperunt ab Ecclesia Romana? An ab Ecclesia illa suauisibili, à qua, cum inuisibilis esset, nihil accipi potuit?

Pag. 396. post versum ultimum hæc addenda sunt:

In exam. sess. 4.
Concl. Trsd.

OPPONIT præterea Kemnitius alia nonnulla veterum testimonia, sed eiusmodi tamen, quæ aut solum continent simplicem Scripturæ commendationem; aut illam quidem sufficere significant in quibusdam historicis narrationibus, certis quæstionibus, ac in aliquibus fidei articulis, qui ab omnibus explicitè sciri atque credi debent; aut erroribus tantum à Scriptura ipsa alienis, vel propriis opinionibus, quæ non modò Scripturæ, sed etiam Ecclesiæ & Doctorum auctoritate destituantur, fidem detrahunt, non autem probatis Ecclesiæ Traditionibus: sicut ex ipsa sententia Patrum iam explicatum est. Neque tamen quedam eius generis testimonia Kemnitius recitat. Verbi gratia, Dixit (secundum veram & vulgatam iam pridem interpretationem) Diuus Athanasius, *Sufficere Scripturas ad Veritatis indicationem*: in articulis nimirum illis de vno Deo & de Incarnatione Verbi, quos aduersus errores Ethnicorum Macario cōfirmare instituebat. Kemnitius autem nunc citat, Diuum Athanasium ibi dixisse, *Sufficere Scripturas AD OMNEM instructionem Veritatis*. Item recitat hæc verba ex Diuo Augustino: *Civitas Dei credit Scripturis sanctis, veteribus & novis, quas Canonicas appellamus, unde fides ipsa concepta est, ex qua iustus vivit, per quam sine dubitatione ambulamus, quandiu peregrinamur à Domino*. Dissimulat autem quod in eadem periodo continenter Diuus Augustinus ita subiungit: *Quæ (fide) salua atq; certa, de quibusdam rebus, quas neq; sensu neq; ratione percipimus, neq; nobis per Scripturam Canonicam claruerunt, nec per TESTES, QUIBUS NON CREDERE ABSYRDVM EST, in nostram notitiam pervenerunt sine iusta reprehensione dubitamus*. Ex quibus verbis annon clarissimum est, ita D. Augustinum Scripturæ sacræ suam auctoritatem tribuere, ut tamen etiam censuerit, communi Ecclesiæ Traditioni credendum, cuius testimonio nõ credere non modò absurdum, sed etiam (ut idem aliàs affirmat) insolentissima infania est? Item citat Hieronymum, quasi ita dixerit: *Quidquid de Scripturis sacræ auctoritatem non habet, eadem facilitate contemnitur, qua probatur*. Hieronymus autem nõ dicit generatim, *Quod*, aut *Quidquid*, quasi etiam illud quod habeat Ecclesiæ quidem, non autem Scripturæ auctoritatem, reiiciendum sit. Sed nominatim disputans contra eorum opinionem, qui ex quibusdam, inquit, *Apocryphorum somniis* Zachariam illum, inter templum & altare occisum, patrem ipsum Ioannis Baptistæ esse contenderunt, ita subiungit: *Hoc, quia de Scripturis non habet auctoritatem eadem facilitate contemnitur, qua probatur*: Nempe, quia Apocryphum alioqui commentum id est, quod neque Ecclesiæ, neque ad eò Scri-

In oratione contra idola aduersus Genes, in initio.

Lib. 19. de civitate Dei, cap. 18.

In exam. loco cit. pag. 115.
Hieron. in cap. 23. Matth.

ADDE NDA.

pturæ vilo modo habet auctoritatem. Item redarguens idem Hieronymus hæreticorum in vsurpanda Scriptura impudentiam, idcirco eius testimoniis illos vi solitos esse dicit: quia *sine auctoritate*, inquit, *Scripturarum garrulitas* (nempe eorundem hæreticorum) *non HABERET fidem*: Nempe quonia alioqui auctoritate etiam Ecclesiæ, quam Scriptura commendat, tales seductores in primis destituuntur. Kemnitius autem absolutè & præcisè citat Hieronymum ita dixisse: *Sine auctoritate Scripturarum garrulitas non HABET fidem*. Ex qua sententia, ita præcisè posita, facile quispiam posset colligere Hieronymum sensisse, illud omne quod sine Scripturæ testimonio profertur, quantumcumque alioqui Ecclesiæ auctoritate confirmatum sit, esse velut garrulicatem quandam inanem reiiciendum, nec in materia religionis fidem ullam mereri. Item citat illa verba Epiphani: *Nos Sensus cuiusque questionis inventionem non ex propriis ratiocinationibus dicere possumus, sed ex Scripturarum consequentia*. Et tamen idem ipse Kemnitius aded agnoscit Epiphani mentem, eo loco non esse excludere Traditiones Apostolicas non scriptas, quæ à Scriptura ipsa commendantur, vt etiam Epiphaniū fugillet quod plus nimio eiusmodi Traditionibus delectatus (hoc enim iste vocabulo vitur) fuerit. Existat enim de auctoritate Traditionum non scriptarum luculentissimū hoc Epiphani testimonium: *Oportet & Traditione Sui. Non enim omnia à diuina Scriptura accipi possunt Quapropter aliqua in Scripturis, aliqua in Traditione, sancti Apostoli tradiderunt*. Quod igitur ait, ex Scripturarum consequentia questionum explicationem esse petendam, non sic accipi vult, quasi non liceat ex legitima Traditione, quæ parem etiam cum ipsa Scriptura auctoritatem habet, argumentari, sed quia non sunt certè ex proprio ingenio determinandæ fidei quæstiones. Item D. Basilius ita inquit: *Omne quod extra diuinitus inspiratam Scripturam non ex fide est, peccatum est*. Intelligit autem quod ita est extra Scripturam vt non sit ei consentaneum, sed potius repugnans, quod que aded non est ex fide, sed potius peccatum contra fidem, dignum illo anathemate, de quo Apostolus inquit: *Si nos aut Angelos de celo euangelizet, et vobis præterquam quod euangelizauimus, anathema sit*: quem locum idem D. Basilius ad hoc ipsum propositum antea vsurpauerat. Kemnitius autem hunc D. Basili locum sic recitauit: *Omne quod extra Scripturam diuinitus inspiratam, QVIA non ex fide est, peccatum est*. Assuit autem ipse de suo illud, *QVIA*, vt verisimilius Lector decipi posset, quasi Basilius significauisset, hoc ipso aliquid non esse ex fide, quia non contineatur in Scriptura. Basilius autem non hoc voluit: sed dicit simpliciter, illud quod extra Scripturam non est ex fide (cum scilicet & à Scriptura, & à Traditione etiam quæ in Scriptura commendatur, cuique assentiri, secundum eundem Basiliū, vt supra vidimus, Apostolicum est) peccatum esse. Græcè Basilius eodem modo habet: *ἄδὲν ἐν τῷ*
ῥεῶς ὀψ. Sed quis vbi que enumerare facillè possit Kemnitij corruptelas & imposturas omnes aduersus doctrinam Catholicorum?

In comm. in epi.
ad Tit. 1.

Hæres 65.

In exam. eiusdē
Sess. A. Concilij
Triad. Sbi agit
de Traditione.
Epipha. hæres
61. paulo post
medium.

In Moralibus,
summa 80. c. 22.

Galat. 1.
Eodem li. summa
72. c. 1.